

استرالیا دیگر از قطعنامه ممنوعیت تسلیحات اتمی حمایت نمی کند

سال 2016 اصولاً سالی است که سالروزهای دو واقعه مهم را در بر گرفته است، یکی اینکه حادثه وحشتناک چارنوبیل را در 30 سال پیش یادآوری میکند و دیگر اینکه پنجمین سال بروز تشعشعات رادیو اکتیو و فاجعه مرگبار راکتور اتمی فوکو شیما است. حادثه ای که بار دیگر انسانیت را متوجه خطرات نیروگاههای اتمی و احتمال رها شدن رادیو اکتیو از راکتورها است.

نمونه بزرگ و شاهد زنده توجه به اهمیت این نوع وقایع بطور مثال واکنش آلمان به حادثه فوکوشیما است. بلافاصله دولت آلمان اعلام کرد طی یک برنامه حساب شده و تصویب شده تمام نیروگاههای خود را تعطیل خواهد کرد. این تصمیم را خانم مرکل صدر اعظم آلمان گرفت که خود او ابتدا پیشرفت کشور و صنعت و انرژی آلمان را بدون تکیه بر انرژی اتمی غیر قابل تصور می دانست متوجه عمق خطر شد و بلافاصله سیاست خود را تغییر داده است.

تغییر چنین سیاستی حتی سبب شده که دولت مجبور باشد دهها میلیارد دلار جریمه به صاحبان نیروگاهها بپردازد.

سال 2016 به خاطر این دو واقعه مرگبار یاد آور تاثیرات ویرانگرانه و پر فاجعه برای انسانیت و بطور کلی طبیعت و موجودیت است که خود لزوم تلاش برای محو این سلاحها را نشان می دهد.

(IDN) یک خبر گزاری جهانی که عمدتاً در انعکاس فعالیت‌های علیه سلاحهای اتمی و کلیه اخبار نهادهای جهانی و سازمان ملل متحد در حول و حوش این مسئله می پردازد، گزارش داده که استرالیا از روش حمایتی خود از تلاش های ممنوع کردن سلاحهای اتمی دست کشیده و در زمره کشورهای قرار گرفته که از سیاست جهانی آمریکا مبنی بر لزوم سلاحهای اتمی برای ایجاد وحشت در کشورهای رقیب یا دشمن در دست زدن به اقدام جنگی علیه آمریکا قرار گرفته است.

استرالیا همچنین به این اعتقاد رسیده که باید از چتر حمایتی اتمی آمریکا استفاده کرد تا امنیت کشور حفظ شود.

قطعنامه L41 سازمان ملل حاکی است که گفتگوها در سطحی جهانی برای ممنوع کردن سلاحهای اتمی باید تا جایی ادامه یابد که نتایج آن سرانجام به محو سلاح های اتمی منجر شود.

بر خلاف انتظار در نشست 27 اکتبر 2016 کمیته اول مجمع عمومی سازمان ملل متحد با حضور 123 کشور عضو آن اسراليا هم جزء آن دسته از 38 کشورهایائی بود که به قطعنامه رای منفی داده است

استرالیا که خود روزگاری از تلاشگران منع آزمایش های اتمی و ممنوعیت این نوع سلاحها بود حالا راه دیگری را برگزیده تا رضایت آمریکا را جلب کند استرالیا بعنوان قاره ایکه در همجوار 26 کشور آسیا پاسیفیک قرار دارد از این بابت اهمیتی ویژه دارا است و با این ترتیب نه تنها در پیروی از آمریکا بلکه نزدیکی با چند کشور افریقائی، امریکای لاتین و ممالک جزایر کاریبیک را هم در نظر دارد.

تیم رایت، رئیس کمیته کمپین استرالیا در جهت اهداف سازمان بین المللی ICAN که در چارچوب سازمان ملل و با هدف نهائی محو سلاحهای کشتار جمعی در جهان فعالیت میکند گفت استرالیا با مخالفت با این مصوبه که خواست قدیمی است به استقبال خطر و نگرانی یک سلسله از همسایگان خود می رود. این خیلی باعث تاسف است که استرالیا با امری مخالفت می کند که از نظر اخلاقی

درست و اصولاً یک کار مهم انسانی است. این کشور با این روش از آمریکا و تعداد کمی از کشورها حمایت میکند که به وجود بمب اتم اعتماد دارند و دارا بودن آنرا مشروع می دانند.

رئیس کمیته استرالیا در مصاحبه با ICAN افزود، حالا این کشور سعی می کند تا تلاش های گروه کاری سازمان ملل متحد را در این زمینه تضعیف کند و به پیروزی هائی که تا کنون هم بدست آمده اعتنا نکرده و امیدهای بشری را کم رنگ نشان دهد. هدف هم این است که عزم مجموعه گروه کاری بین المللی را که تلاش می کند در اجلاس سال آینده 2017 متون قرارداد ممنوع کردن سلاحهای اتمی را به تصویب برساند ضعیف کرده و در واقع جلو این خواست جهانی سنگ بیندازد.

آقای وایت، مدیر کمپین استرالیا که از این روش جدید کشورش سخت آزرده شده در گفتگو با IDN افزود البته از دولت کنونی محافظه کار لیبرال استرالیا جز اطاعت از آمریکا و استفاده از این نوع روشها نمی توان انتظار دیگری داشت. او از اسرالیای خواست تا پیش از استقرار دولت جدید ترامپ در آمریکا سیاست خود را تعدیل کند.

در حال حاضر امید اصلی سازمان های مدنی و همه فعالان برای رسیدن به یک جامعه و جهان بدون سلاحهای اتمی و محو تسلیحات هسته ای به کشورهائی است که خود صاحب اتم نبوده و خواهان این نوع سلاح هم نیستند. با تمام مشکلات، فعالیت در خود سازمان ملل متحد و دهها نهاد وابسته به آن همواره بیشتر می شود تا بتوان راه انحلال برنامه های اتمی و سلاح های کشتار جمعی را بطور صلح آمیز هموار کرد.

از جمله کشورهائی که در کنفرانس سال 2017 ممکن است نقش مهمی را بازی کنند همانطور که کنفرانس های 2013 و 2014 نروژ و مکزیک و اتریش نشان داد کشورهای بدون سلاح اتمی و بیطرف هستند که نشان دادند می توانند در تصویب چنین قراردادهائی بسیار موثر باشند و مشکلات و مصیبت ها را از جلوی پای بشریت بردارند. این کشورها عبارتند از زلاند نو، اندونزی، مالزی و تایلند. این کشورها با کمک دیگران و سازمان های بین المللی می توانند در کنفرانس های مهم ماه مارس و ژوئن در نیو یورک تعیین کننده باشند.

کشورهای صاحب سلاح اتمی و نیز کشورهائی غیر اتمی که در وجود آمریکای صاحب اتم ادامه ارباب اتمی را برای امنیت خود به حساب می آورند از امضای قطعنامه یا قرارداد ممنوعیت سلاح اتمی خود داری می کنند نظیر استرالیا، ژاپن، کره جنوبی و شمار دیگری از کشورهای کوچک و بزرگ. رایت، می گوید استرالیا تا چند سال پیش روش سازنده و حمایتی داشته است ولی در حال حاضر دنبال رو آمریکا است که فکر می کند از چتر حمایتی آن برخوردار باشد.

IDN با ماریان اشتراسه، رئیس سابق گروه پارلمانی زلاند نو برای منع گسترش تسلیحاتی و خلع سلاح مصاحبه کرد و این فعال منع سلاحهای مخرب گفت که او دچار شک شده است که استرالیا برخلاف قطعنامه L41 رای داده است. او هیچ توضیحی برای این روش ندارد مگر اینکه بگوید اسرالیای وفاداری به ایالات متحده آمریکا را ارجح بر همه امور دیگر می داند. در گذشته استرالیا نسبت به اصول منع تسلیحات پایبندی نشان می داد اما شاید فعلاً از حکومت محافظه کار این کشور نباید شهادت های دیگری انتظار داشت.

سخنگوی وزارت خارجه و امور تجارت خارجی استرالیا در این باره به IDN گفته است که باید به این نکته توجه داشت که دولت استرالیا همواره از ممنوعیت سلاحهای شیمیائی، بیولوژی و یا بمب های دیگر نوع خوشه ای دفاع کرده و این سیاست را ترک نکرده است. گذشته نشان می دهد که جمع آوری و از میان بردن و قدغن کردن استفاده از مین و امثالهم نیز از سیاست های دولت استرالیا است. البته در مورد مبارزه و محو سلاحهای اتمی یک تفاوتی هست که در این مورد ما به حمایت آمریکا

نیازمندیم و موافقت با سیاست سلاحهای هسته ای و یا مدرن کردن آن که در آمریکا مطرح شده برای استرالیا صرفاً یک امر امنیتی است و از این سیاست اربابی که صرفاً جنبه بازدارندگی طرف مقابل است حمایت می کند ولی همکاری بین المللی استرالیا با فعالیت های دیگر متوقف نشده است. این سخنگو مدعی است جانبداری از سیاست ارباب اتمی هم تا زمانی ادامه خواهد داشت که تهدید اتمی وجود داشته باشد.

در گزارش سالانه انستیتوی سیاست بین المللی لاوی در سیدنی که برای سال 2016 انتشار یافته است حاکی است که حمایت مردمی از اتحاد تسلیحاتی استرالیا و آمریکا در این سال 9 درصد کاهش یافته است. با اینحال 71 درصد از مردم استرالیا اتحاد آمریکا استرالیا را بسیار مهم و یا تقریباً مهم می دانند.

سخنگویان دولت استرالیا که می دانند مخالفت این کشور با قطعنامه ممنوع کردن تسلیحات اتمی نگرانی هائی در میان سازمان های مدنی و مبارزه با سلاح هسته ای بوجود آورده تاکید می کنند که این کشور در چارچوب وظایف بین المللی کار می کند و برای نمونه به تعهدات خود در چارچوب منع گسترش سلاحهای اتمی وفادار است و با جامعه جهانی و آژانس بین المللی انرژی اتمی همکاری دارد.

سخنگوی وزارت خارجه استرالیا در مصاحبه خود با IDN به این نکته اشاره کرد که امضا یا پیوستن به یک قرارداد یا قطعنامه ممنوعیت سلاحهای اتمی البته یک بحث خوبی است ولی باید توجه داشت که چنین قراردادی اصولاً بدون پیوستن کشورهای صاحب این سلاحها و تولیدکنندگان آن و یا کشورهای که همچنان آنرا بعنوان ارباب دشمن صاحب اتم می دانند چه سودی دارد و خواه ناخواه عملی نیست و نتیجه ای را بیار نمیآورد. این نوع اقدام در از میان برداشتن سلاحهای هسته ای تأثیری ندارد زیرا صاحبان این سلاحها همکاری نخواهند کرد.

این درحالی است که آقای رایت رئیس سابق کمیته خلع و ممنوعیت سلاح هسته ای استرالیا معتقد است که استرالیا و آندسته از کشورهای هوادار حفظ تسلیحات اتمی گر چه در ظاهر همچنان از موضوع عدم گسترش سلاح های اتمی جانبداری می کنند و این پیمان را قبول دارند اما عملاً بنظر می رسد که آنرا ترک کردند و هوادارانشان از این پیمان ظاهری است. این کشورها حتی نیروی هسته ای خود را افزایش می دهند. این مسئله را انستیتوی بین المللی تحقیقات صلح استکهلم در گزارش سال 2016 خود تأیید کرده است. این کشورها نشان دادند که در آینده نزدیک این سلاح مخرب را نخواهند کرد. ترجمه و تنظیم م. رئیسی